

wiželi a zuli, kaf jo po ſnewedre powětsch
(luft) rědny a zyſty, kaf po ſnom na polach
a w sagrodach a gumnach ſcho wele lepej
roſczo, a kaf ſu luže a iſot, bomy a krę a
ſeliny hochložone! Robinson pak — mjaſy
Hamburgſkimi chromiſkami a na Hamburg-
ſkich gaſbach ſe žywézy — ſneběſcho to žednie
wižel a togodla ſnewežefcho tež niz wo tom.
Won ſejzeſcho něto we nejdalſhem a nej-
ſchamnejſhem nuglyſchu ſwojeje jamy a ſe
tſchebaſcho ſe wſchynkujiſti ſtawami. Mjaſy
tym pak deſchcž pſchezej ſchwarzafcho, blyſki
ſe palachu a grimańe ſagotaſcho. Južor
běſcho poſdno a ſnewedro hyschejer ſe ſte-
ſkonzy. — Robinson ſneběſcho gļodny: tſchach
běſcho jomu gļod ſagnał. Togo pak nužachu
groſne myſleńia. Won tak ſe myſlaſcho:
ten zaſz jo pſchisheł, žož Bog zo mno
marſkaſch dla mojich grēchow! Won jo
ſwoju woſchzojsku ruku wotemno wothobro-
ſchił; ja něto debu ſe ſkoúzowasch a nežměju
wězej wižech ſwojeju ſubeju ſtarejſchowu!

Gdyž běſcho ſe ſ takimi myſlami dlujkó
nužil, ſasta pomałem ſe padach, blyſki
pſchecſtachu a grimańe huſchichnu; a ſ tym
doſta Robinson noweje nažeje a dychaſcho
wjaſelej, pſchimnu ſa ſwojeju ſekeru a kſchěſcho
hujſch ſe ſwojeje jamy. Ale w tom miſneńu
zaſza ſadža gora, až ſe ſcho gnuijaſcho a
won ſam pogluſchony na ſemju paže. —
Neſwedro běſcho deriło do boma, kotryž nad
jogo jamu ſtojaſcho a na kotremž jago jaſer
pſchiwěſany běſcho. Robinson lažaſcho hochyli
pogluſchony, potom pak ſe poſwignu a glę-
daſcho hokoło ſebe a huphtaſcho, až běſcho
neſwedro do boma nad jago jamu deriło,